

Vyjádření oponenta k žádosti o uznání disertační práce za práci rigorózní

Mgr. Vojtěch Příklad, Ph.D.: Veřejnoprávní smlouvy koordinační v českém právním řádu

Předložená práce (která vyšla i knižně – C.H.BECK, 2018) se skládá ze tří částí členěných na celkem devatenáct kapitol. V první části se autor zabývá teoretickým vymezením veřejnoprávních smluv a dělením koordinačních veřejnoprávních smluv na kategorie. Druhá část je zaměřena na obecnou právní úpravu veřejnoprávních smluv ve správním řádu, pokud jde o jejich vznik a zánik, rozhodování sporů z nich, přezkum jejich zákonnosti, jakož i důvody nicotnosti veřejnoprávních smluv. Třetí část tvořená celkem dvanácti kapitolami je zaměřena na jednotlivé druhy koordinačních veřejnoprávních smluv, resp. veřejnoprávních smluv většinově považovaných za koordinační v různých zákonech počínaje obecním zřízením a konče zákonem o podpoře regionálního rozvoje.

Předloženou práci považuji za velmi dobrou, autor velmi podrobně rozebírá jak příslušnou právní úpravu po jednotlivých ustanoveních, tak rozsáhlé množství související literatury a judikatury a formuluje vlastní přesvědčivě odůvodněná stanoviska jak k právní úpravě, tak k závěrům obsaženým v literatuře a judikatuře. Prokazuje tím jak výbornou znalost rozebírané právní úpravy, tak více než rozsáhlé teoretické znalosti daného oboru.

K práci samotné mám proto jen několik dílčích poznámek, resp. otázek.

Na s. 31 se jako příklad právnické osoby vykonávající působnost v oblasti veřejné správy, která by mohla uzavřít veřejnoprávní smlouvu, uvádí právnická osoba provozující stanici technické kontroly na základě příslušného oprávnění vydaného krajským úřadem. Je taková osoba skutečně osobou vykonávající veřejnou správu, která by mohla uzavřít veřejnoprávní smlouvu? Nebo jde „jen“ o soukromoprávní činnost mající veřejnoprávní důsledky pro provozovatele vozidla?

V rámci rozboru nicotnosti veřejnoprávních smluv dospívá autor na s. 65, resp. 73 k závěru, že koordinační veřejnoprávní smlouvy, které mají normativní povahu a u kterých by existoval důvod nicotnosti, by neměly být prohlašovány za nicotné ale

rušeny jako nezákonné v přezkumném řízení s účinky ex nunc. Současně přitom s odkazem na judikaturu o něco dále, na s. 76, konstatuje, že nicotná veřejnoprávní smlouva představuje „nezhoditelné právní nic“. Je tedy možné zrušit něco, co právně neexistuje? Je možné nicotnost ignorovat, byť v zájmu adresátů veřejné správy? Jde v případě úvahy o rušení nicotné smlouvy v přezkumném řízení o úvahu de lege lata nebo spíše o úvahu de lege ferenda?

Na s. 99 autor dochází k závěru, že podmínka souhlasu krajského úřadu s uzavřením smlouvy podle §3a zákona o obecní policii se vztahuje pouze na smlouvy týkající se spolupráce v oblasti přenesené působnosti. Je skutečně možné vyložit ustanovení, které vyžaduje souhlas krajského úřadu se smlouvou podle § 3a zákona jako takovou, tímto způsobem? Jak by to bylo v případě, pokud by součástí smlouvy byla spolupráce v oblasti samostatné i přenesené působnosti?

Doporučuji se zabývat se těmito otázkami v rámci obhajoby práce.

Závěr

Předloženou disertační práci doporučuji uznat za práci rigorózní.

Josef Vedral

3. listopadu 2020